

saa Forudsætningen her i dette Ting —, saa begyndte den gamle Tanke at spøge igen; man kom tilbage til Planen om en særskilt Rigsdagsbygning og et særskilt Kongeslot. Jeg skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa Bemærkningerne til Forslag til Beslutning, hvor der tales om det Mindretal paa 13 Medlemmer af Kommissionens oprindelige 27, senere 28 Medlemmer, der have henstillet, at der endnu maatte blive gjort et Forsøg paa at adskille Slot og Rigsdag, saaledes at kun førstnævnte byggedes paa den nuværende Slotsgrund, medens der for Rigsdagen tilvejebragtes Bygninger andetsteds paa Slotsholmen — altsaa en helt anden Tanke og en helt anden Plan end den, der ligger til Grund for Loven af 1903, den, som har været Forudsætningen for begge Tings, for hele Lovgivningsmagtens Beslutning. Det nævnte Mindretal gaar altsaa udtrykkelig mod Loven af 15. November 1903, og det gaar ikke blot imod Rigsdagens Beslutning den Gang, men ogsaa mod Rigsdagens Beslutninger ved andre Lejligheder lige fra 1884—85 indtil nu. Mindretallets Plan vilde dernæst koste adskilligt mere end den nu foreliggende, og jeg antager, den vilde være umulig at gennemføre; det kan være vanskeligt nok at gennemføre denne Plan, vi her beskæftige os med, eller dog at faa Landets Vælgere til at synes om, hvad her foreligger, og endnu vanskeligere vilde det blive, hvis man skulde adskilligt derudover. Jeg tror, det er en Tanke, man helst skal lade ligge. De Indvendinger, som rejses mod nærværende Plan, ere for det første, hvad allerede den ærede foregaaende Taler (Carstensen) var inde paa, at man ikke synes, det er værdigt for Rigsdagen at bo i en Sidebygning til Kongeslottet. Men det forholder sig jo ikke saaledes, at Rigsdagen kommer til at bo i en Sidebygning. Slottet deles nogenlunde lige mellem Kongen og Rigsdagen; saaledes som Projektet nu er blevet ændret, tror jeg ikke, at Kongen faar mere Plads i Slottet end Rigsdagen. Som det er blevet oplyst af den højtærede Trafikminister, havde vi 11,000 Kvadratalen i det gamle Slot; nu foreslaas der at give os 66,900 Kvadratalen, og dette Tal er tilmeldt under Behandlingen i Folketinget forøget til ca. 70,000 Kvadratalen, det vil sige over 6 Gange saa meget, som vi havde paa Christiansborg, uagtet Pladsen der var adskillig større end den, vi have her i denne gamle Kaserne. Jeg synes ikke, man kan sige, at Rigsdagens Værdighed lider særlig ved, at man byder

den en saa rummelig Plads. Ogsaa hvad det ydre angaar, finder jeg det helt tiltalende altsammen. Dernæst vil jeg sige, at det kan gerne være, det vilde være smukt at have en særlig monumental Rigsdagsbygning for sig og Kongeslot for sig, men jeg finder, at det ogsaa er meget smukt, at de tre Statsmagter bo under samme Tag, ligesom de have gjort fra 1849 til Slottet brændte, at baade Landets udøvende, lovgivende og dømmende Myndighed bo under samme Tag. Det, finder jeg, er en meget smuk Tanke, og jeg kan ikke skønne, at Rigsdagens Værdighed lider i mindste Maade ved, at den bringes til Udførelse. Jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at det er farligt nu at røre ved det, vi endelig efter mange og lange Forhandlinger ere naaede til: det er meget farligt nu at skyde Sagen ud og tale om en ny Konkurrence, hvorved man vil kassere alt, hvad man nøjsommeligt har tilvejebragt efter 21 Aars Forløb. Det er meget farligt, fordi der saa temmelig sikkert atter vil gaa lang Tid, maaske, som den sidste ærede Taler sagde, en hel Menneskealder — det vil jeg dog nu i alt Fald nødig tro, men det er i hvert Tilfælde meget sandsynligt, at der vil gaa lang Tid. Og jeg vil sige som den sidste ærede Taler: Denne Ruin er en Skam for Landet. Det er en Skam at lade denne Ruin staa længere, den har staaet længe nok. Det er i sin gode Orden, at vi tage fat paa Opgaven og søge den løst saa hurtigt, som det overhovedet er muligt. Og nu foreligger der, som sagt, en rigtig god Løsning af Opgaven, som jeg vil bede ærede Medlemmer om ikke at skyde fra sig. Det forekommer mig ogsaa, at det er vor Pligt at bringe Loven af 1903 til Udførelse. Naar vi erindre, under hvilke Forudsætninger denne blev til, naar vi erindre, at den navnlig kom frem i Anledning af vor afdøde gamle Konges fyrretyve Aars Jubilæum for at glæde ham paa hans Jubilæumsdag, forekommer det mig, at det er vor Pligt at bringe den til Udførelse saa snart som muligt. Med disse Ord skal jeg anbefale dette Forslag til Beslutning til uforandret Vedtagelse.

Hey: Over Indgangsdøren til et gammelt fynsk Herresæde har den forlængst afdøde Bygherre sat en Mindesten, paa hvilken han har skrevet ganske faa Ord, men Ord, som karakteriserer ham særdeles godt. Der staar i al Korthed: „Ikke for mig, men for Efterkommerne.“ Derved